

МУСАЛЕНКО

ПРАЗНУВА РОЖДЕН ДЕН

- Рожден ден! Рожден деееен!!!! Днес имам рожден ден! – скочи радостно от леглото Мусаленко. Толкова беше развълнуван, че снощи едва заспа, а днес се събуди още преди първи петли. Както вече стана ясно, той много обичаше рождения си ден - буквално цяла година отбелязваше колко дни остават до следващия.

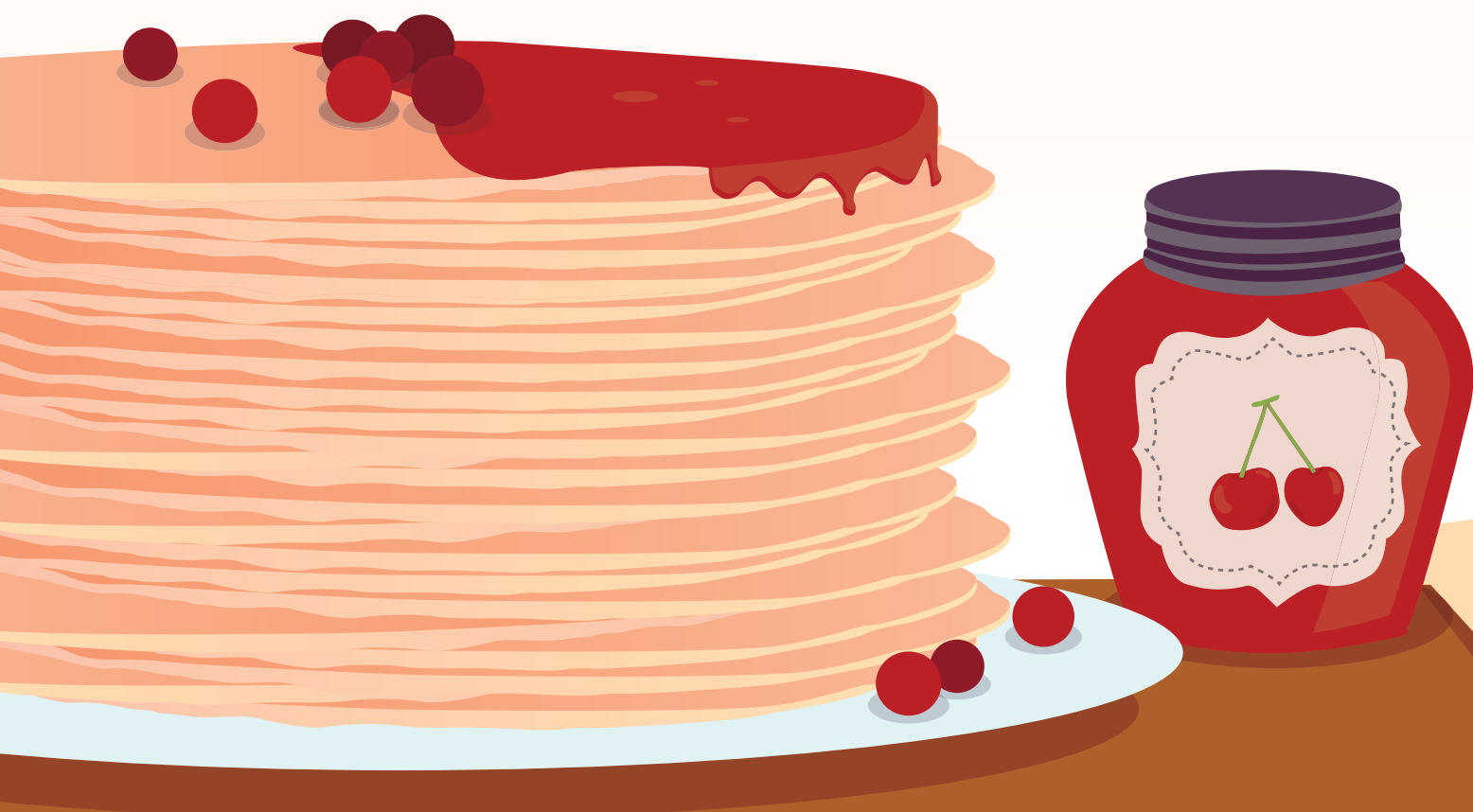
- Ох, нямам търпение за празненства! Хъммм.... Чакай да видим – замисли се щастливо Мусаленко и започна да планира рождения си ден.

Първо реши, че ще се поглезе и за закуска ще си направи палачинки. С палачинките ще отвори онзи буркан със сладко от вишни от баба му, който цяла година пазеше като очите си точно за този момент. Не един и два пъти беше хващал Мър да се облизва и да крои планове как да се добере до безценния буркан. И ето, денят най-накрая дойде!

Забърка сместа, извади новия тиган, пусна любимото си радио и веднага се захвана да подхвърля майсторски любимите палачинки.

Една, две, три....9.. 10 палачинки неусетно се наредиха една върху друга в чинийката.

Мусаленко нареди масата, извади скъпоценното вишнево сладко, сипа си чаша фреш от портокал, сложи си празнична салфетка, намаза по една палачинка за него и за Мър (даже на Мър сложи една вишна в повече!!!) и се провикна с цяло гърло:

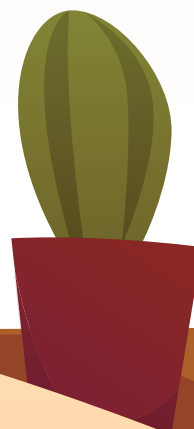
- Мъъъър! Добро утро приятелюююю! Ставай! Днес имам рожден ден! Нали не си забравил? Приготвил съм празнична закуска! Има изненадаааа! – ала Мър не се подаваше от никъде. Мусаленко леко обиден, се запъти към стаята, където приятелят му още спеше, пък той все пак има РОЖДЕН ДЕН! Отвори тържествено вратата към спалнята на котарака и, аха да дръпне приятеля си закачливо за опашката, осъзна, че в стаята нямаше и следа от косматия му приятел.

- Хъммм... - замисли се Мусаленко – сигурно е отишъл да направи сутрешната си гимнастика на площадката пред блока. Или пък да ми купи подарък!!! - развълнува се рожденикът и весело се върна към празничната закуска.

След като изяде цели 5 палачинки, Мусаленко се зае да планира голямото празненство. Обади се на най-добрите си приятели: Дракона Мъркон, който обеща да му направи най-хубавата торта на света и на крал Мусален, който пък се притесняваше, че тъкмо му се е появил странен обрив на лакътя.

– Сигурно, защото правих гимнастика на поляната пред замъка и вероятно съм се ожарил на коприва. – обясни кралят.

Мусаленко не пропусна да се обади и на чудовището Острозъб, на който, за всеобщо изумление, му се клатеше зъб. Така или иначе всички потвърдиха, че ще дойдат на рождения ден, днес в 16:00 часа, на улица “Мусаленски връх” 15, ет.5, ап. 14.

След като покани приятелите си, Мусаленко се зае да изстиска лимони за лимонадата и да маже сандвичи с вкусна руска салата, приготвена по стара семейна рецепта. Разбира се нямаше как да не направи и любимото ястие на приятеля му Остроzyb – супа топчета. Мусаленко също обичаше супа топчета, но така и не можеше да разбере как може чудовището да я яде по всяко време на денонощието.

После рожденикът пусна прахосмукачка, почерпи съседите с бонбони, отиде на разходка в парка да послуша пролетните песни на птиците и да се порадва на хубаво грейналото слънце.

Прочете няколко страници от любимата си книга и щастливо се прибра вкъщи, където всичко беше готово за голямото празненство.

Оставаше само Мър да подбере музика за партито. Мър беше известен с добрия си музикален вкус.

И в този ред на мисли, къде ли беше Мър? Беше почти 16:00 часа, а от пухкавия котарак нямаше и следа. Ей сега щяха да започнат да идват гостите!

- Къде ли се е даянал? – притесни се Мусаленко.

Нареди чиниите със сандвичи – много красиви и вкусни изглеждаха! Сложи лед в каната с лимонада и добави стрък ароматна мента. Наду няколко шарени балона за украса и закачи гигантски надпис „ЧЕСТИТ РОЖДЕН ДЕН!“ над вратата. След това седна и зачака гостите.

В 16:30 часа все още нямаше никого и Мусаленко взе да се притеснява.

- Не е възможно да са забравили толкова бързо, че имам рожден ден, нали? – зачуди се нашият приятел – Или пък да са решили, че не е днес, а утре? Чакай да им звънна! – и

Мусаленко се зае да набира всеки един от приятелите си. Странното беше, че нито един от тях не му отвърна на обаждането. И Мър все още го нямаше!!! Как може цял ден да го няма?! Нали все пак най-добрият му приятел има рожден ден!!!

Стана 17:00 часа, а Мусаленко вече хич не го свърташе на едно място. Натъжен, че приятелите му още ги няма и вероятно са забравили или пък са объркали деня, реши да отиде до дома на всеки един от тях и да разбере какво се е случило.

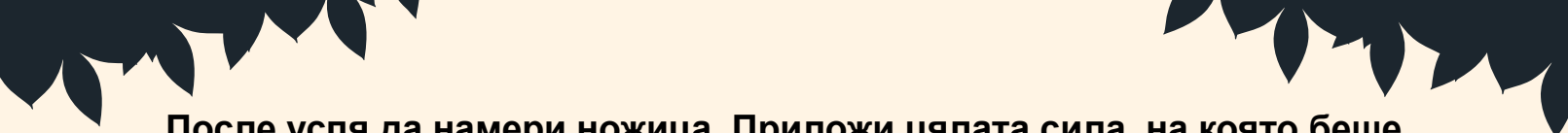
Първо се отби до пещерата на Острозъб. Почука, ала единственото, което чу, беше само едно:

- ...Ъъъъъххх... уухъъъ...хъъъъ. – Мусаленко много се притесни и веднага нахлу в пещерата да види какво се случва със скъпия му приятел.

Видя любимия на Острозъб албум със снимки, видя и кокосовото мляко, което почти беше на дъното! Значи чудовището трябваше да е някъде там. То никъде не излизаше без албума за снимки и без да си изпие любимото кокосово мляко. И точно докато си разсъждаваше наум всичко това, Мусаленко зави към кухнята.

И изведнъж... интересна картина се разкри пред очите му – видя чудовището Острозъб със завързан за дръжката на вратата зъб. Здравата се беше омотал и горкият очевидно не можеше да каже нищо повече от „ъъъъхъъъммммъъ...ааааа“. Мусаленко първо размота приятеля си, а после се захвана да развързва възела от зъба на Острозъб, ала колкото и да се стараеше, възелът не поддаваше.

После успя да намери ножица. Приложи цялата сила, на която беше способен, ала уви, и този конец явно беше необикновен. Опита и с клещи, и с клещи не стана. Накрая седна изтощен на земята и въздъхна:

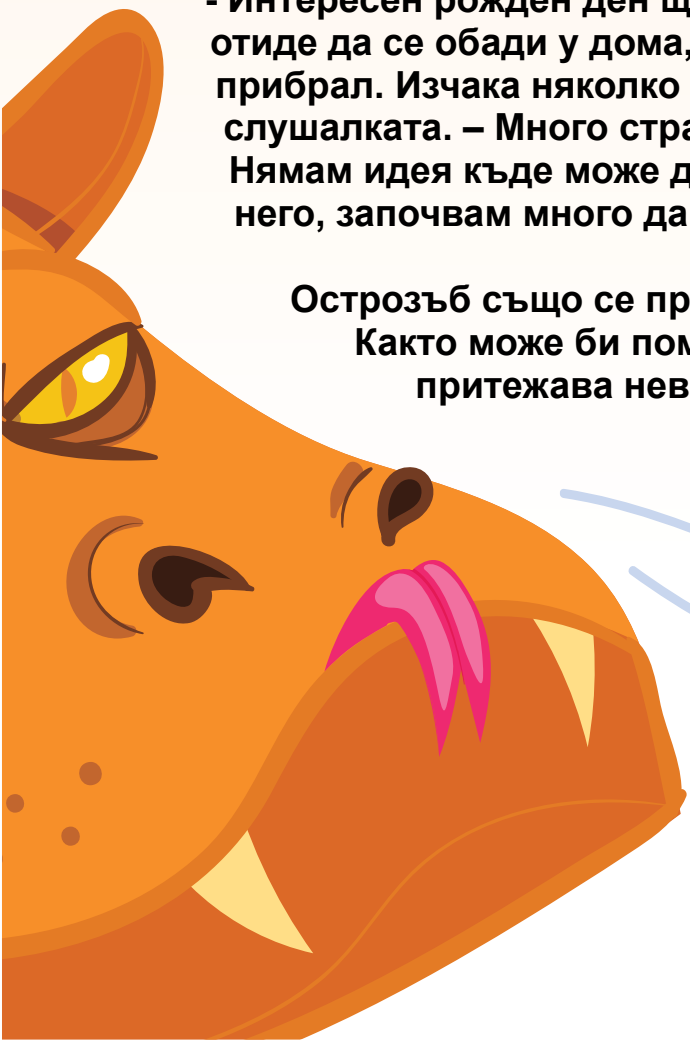
- Ох, искам този конец просто да се развърже!!! – и в миг конецът се развърза, а Острозъб беше отново свободен.

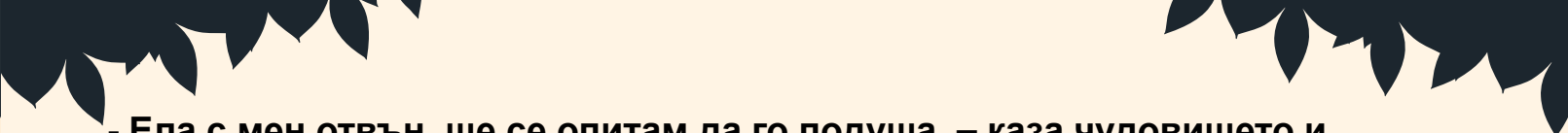
След като и двамата герои се съвзеха кой от учудване, кой от изтощението цял ден да виси омотан за вратата, си сипаха по едно кокосово мляко за освежаване, а чудовището обясни на своя приятел, че това наистина не е обикновен конец. А вълшебен!

- Нали знаеш как като ти се клати зъб и много искаш да го махнеш, да го сложиш под възглавницата като дар за Феята на зъбчетата и после да зачакаш да ти поникне нов. Обаче аз нали съм чудовище и съответно имам чудовищно здрави зъби. Та, като ми се разклати някой зъб, обикновен конец не ми върши работа, къса се. Затова използвам един вълшебен. Като го завържеш не се отвързва докато не му кажеш, ала как да му кажеш, ако се окаже, че зъбът ти хич не е готов за падане? Та така се случи с мен. Явно още време му е трябвало на моя чудовищен зъб и колкото и усилия да положих, не падна... и така си останах завързан за вратата. Благодаря ти, приятелю, че ме избави... кой знае още колко време щях да чакам омотан около дръжката на вратата!

- Интересен рожден ден ще се окаже – каза весело Мусаленко и отиде да се обади у дома, за да провери дали все пак котаракът се е прибрал. Изчака няколко позвънявания, ала никой така и не вдигна слушалката. – Много странно, днес Мър цял ден го няма никакъв. Нямам идея къде може да е изчезнал. Това е много нетипично за него, започвам много да се притеснявам.

Острозъб също се притесни, но веднага му хрумна идея.
Както може би помните от предишната приказка, Острозъб притежава невероятно обоняние.

- Ела с мен отвън, ще се опитам да го подуша. – каза чудовището и повлече за ръка приятеля си. След като излязоха пред чудовищната пещера, Острозъб пое дълбоко въздух, затвори очи, потърка нос без да изпуска въздуха, после запуши дясната ноздра и изведнъж подскочи. Грабна Мусаленко за ръка и, без да казва каквото и да било, го повлече по непознат маршрут. Минаха през една гора, после през долината на смеещите се рози, после прекосиха набързо градския пазар, като даже успяха да си купят кутия с вкусен локум. И така се спуснаха чак до планината Сърцетуп, където най-накрая откриха лутация се Мър.

- Мъъъъррр! – извика Острозъб, като най-накрая освободи въздуха от дясната си ноздра. – Мър, ехооо, Мър. – Много странно, Мър погледна и тръгна в точно противоположната посока. Мусаленко и чудовището след известно гонене, успяха да го стигнат.

- Мър, защо бягаш от нас? – попита притеснено Мусаленко.

- Не бягам от вас, а към вас! – каза слисан котаракът. – Цялата работа е там, че сутринта се събудих много рано и се заех със сутрешния си тоалет. Измих зъбите, пригладих перчема и се заех да си подрязвам мустака, ала за беда, така бързах да приключа, за да мога да взема подаръка на Мусаленко преди да се е събудил, че без да искам вместо само да подрежа, направо целия мустак си отрязах. И нали знаете, че на нас котарците точно мустаците ни казват кое е ляво и кое е дясно... та като отрежеш единия мустак, съвсем загубваш представа къде се намираш. Хукнах да взема новата грамофонна плоча, която бях поръчал в магазина, а се озовах на съвсем друго място. После реших да се прибера, когато видях,

че е станало късно, ала пак съм тръгнал без да искам в друга посока... сега ще трябва да почакам поне два дни докато ми порасне достатъчно мустак. – изохка клетият котарак.

Мусаленко и Острозъб го успокоиха, хванаха го под... под лапа и се отправиха към бърлогата на дракона Мъркон.

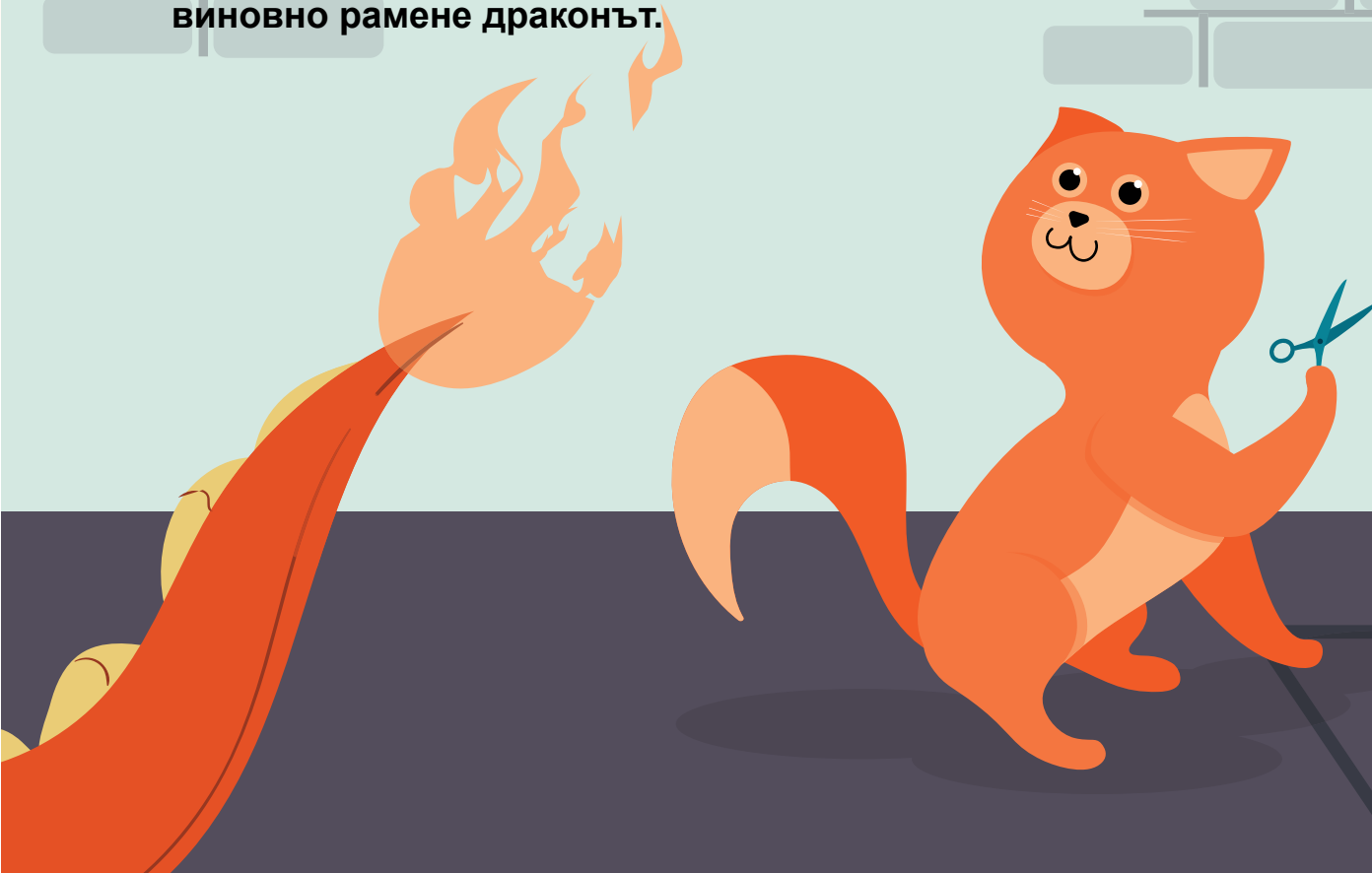
Още преди да са стигнали, надушиха аромата на прегорял карамел с ябълки и канела. Нахлуха в пещерата набързо и какво да заварят – Мъркон затрупан от прегорели тави пълни с нещо черно и пушещо.

- Мъркон, друже, какво става? – запита Острозъб, който както знаем имаше чудесно обоняние и определено едвам понасяше този странен аромат на изгоряло.

- А, приятели, какво правите тук? Мусаленко, не гледаааай, правя ти обещаната най-вкусна на света торта!!! – Рипна драконът изненадан. – Да не би да стана време? Колко е часът, нали е само още 12 на обяд?

- Не, Мъркон, вече е 18:30 часа. – отвърна рожденикът.

- О, неее...Кога е станало толкова късно? Прости ми, приятелче! Наистина много исках да ти направя най-хубавата торта за рожден ден. Нали ти обещах. За зла беда обаче, всеки път, докато я пека на умерен драконов огън...- Тук е моментът да обърнем внимание, че Мъркон беше абсолютен противник на обикновените фурни. Все пак той беше чудесен огнен извор. Нямаше нищо по-вкусно от изпечено на драконовски огън ястие. - Та всеки път, като пека блатовете на умерен драконов огън - продължи Мъркон - и точно накрая започва да ми се киха... и кихвам, и то тортата става на въглен – повдигна виновно рамене драконът.

- Хахаха, Мъркон - засмя се Острозъб – нима не знаеш, че вие драконите можете само да ядете канела, но не и да я миришете, защото тя ви кара да кихате? Има канела в тортата, нали? Правилно надушвам.

- Ах, това ли билооооо – прихна учуден Мъркон – е, Мусаленко, приятелче любимо, за съжаление не успях да ти направя най-хубавата торта на света.

- О, Мъркон, благодаря ти за старанието. Важното е, че разбрахме защо кихаш. Догодина ще ми направиш най-хубавата торта без канела! – побърза да успокои приятеля си Мусаленко.

Сега оставаше само да намерят къде е изчезнал Крал Мусален. Запътиха се четиримата приятели към мусаленския замък. Там откриха крал Мусален да се върти във всички посоки, опитвайки се да почеше обрива, за който беше споменал на Мусаленко сутринта, и който се беше настанил на възможно най-трудно достижимото за почесване място – на гърба.

След като успя да миряса за около минутка, кралят забеляза, че не е сам в стаята.

– Ох, приятели, какво нещастие ме е споходило! Не знам откъде се взе, но този обрив мира не ми дава, много ме сърби и цял ден се опитвам да го почеша...

Острозъб се приближи към клетия крал и го подуши.

– Хъммм, да – каза мъдро чудовището – така си и мислех! Явно нашите пакостливи познайници Лошан и Злая пак са ти скроили номер. Това е обрив от магическото растение „Почешиметук“. Колкото повече го чешеш, толкова повече сърби. Спокойно, сега ще те избавим от мъчението! Мър, ще трябва да ти отрежем и другия мустак!

- И другия???? – Стресна се клетият котарак – Ала като го отрежем и него, съвсем няма да знам къде да ходя поне до утре вечер.

- Не се безпокой Мър, обещавам, че няма да те оставя и за миг самичък. – обеща Мусаленко.

Мър знаеше, че може да разчита на добрия си приятел и склони да му бъде отрязан и другия мустак.

- А сега, ще ми е нужен млечен чудовищен зъб. Хубавото е, че моят така и така си се клати. – продължи Острозъб и извади магическия конец.

Завърза единия му край за дръжката на вратата, а другия за клатещия се млечен зъб. След това накара приятелите му с все сила да затръшнат вратата. Ала точно преди да я блъснат, зъбът сам падна – вероятно изплашен от решителността на дружината да го извадят.

- Мъркон, твой ред е! – продължи Острозъб – Някои неща наистина стават най-добре на драконов огън. Забърквам мехлема, а ти на три трябва да избълваш огън на 384 градуса.

Едно.... двеее... три! – И Мъркон избълва драконски огън, горещ точно 384 градуса!

След това Крал Мусален се намаза с отварата и в миг ужасният обрив изчезна.

- Ех, приятели, благодаря ви! – зарадва се кралят – Мусаленко, честит рожден ден! Цял ден чакам да ти го кажа, ала пусти да са Лошан и Злая, че пак такъв номер ми скроиха, не успях да ти направя подарък.

- Аууу – рекоха всички в един глас и се затюхкаха, че никой не е успял да направи подарък на Мусаленко.

- Приятели, не се натъжавайте! Вие наистина сте най-хубавият ми подарък. Много съм щастлив, че най-накрая сме заедно и сме добре. Хайде да вървим към вкъщи, че чудесна лимонада съм ви направил.

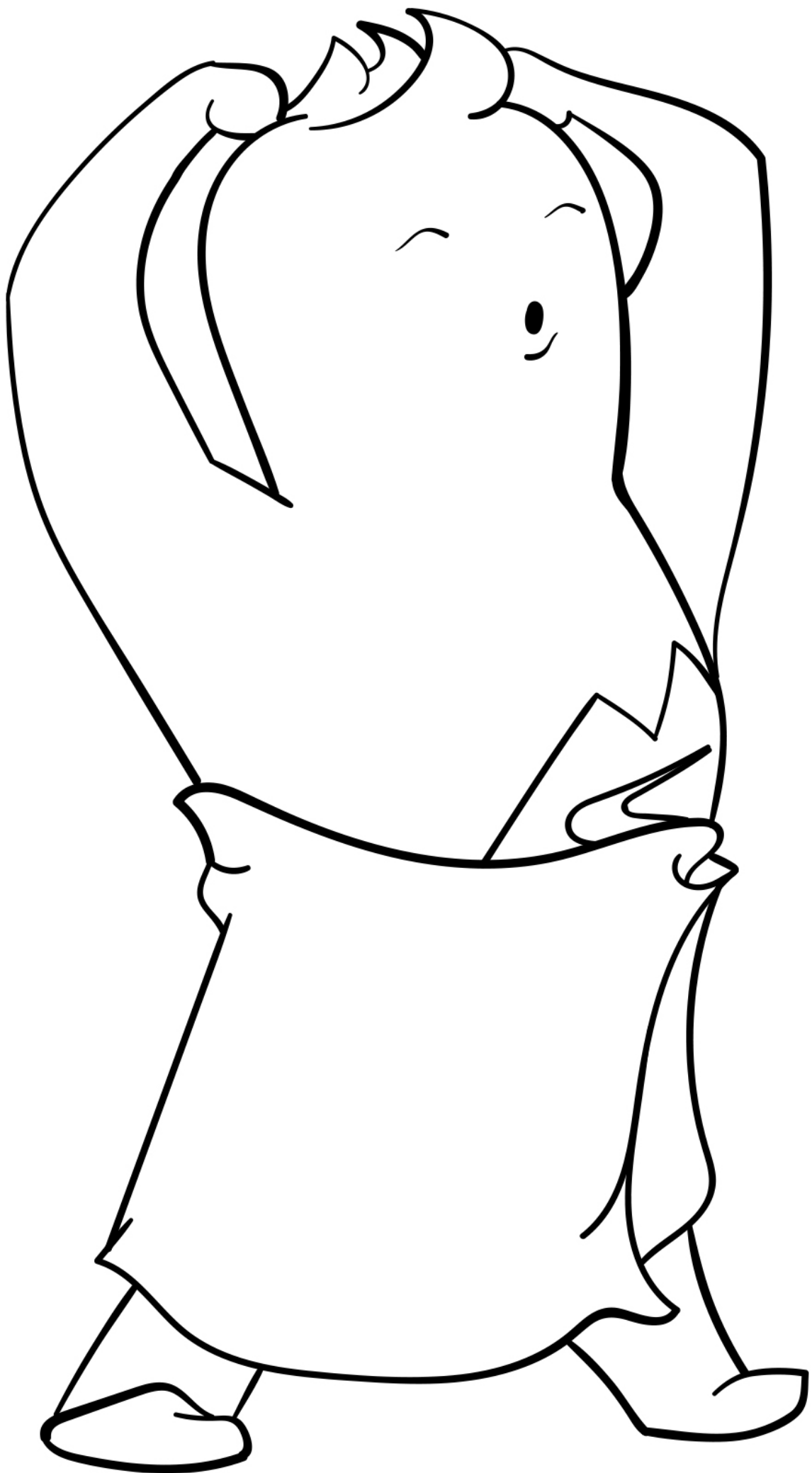
- А супа топчета има ли? – полюбопитства Острозъб.

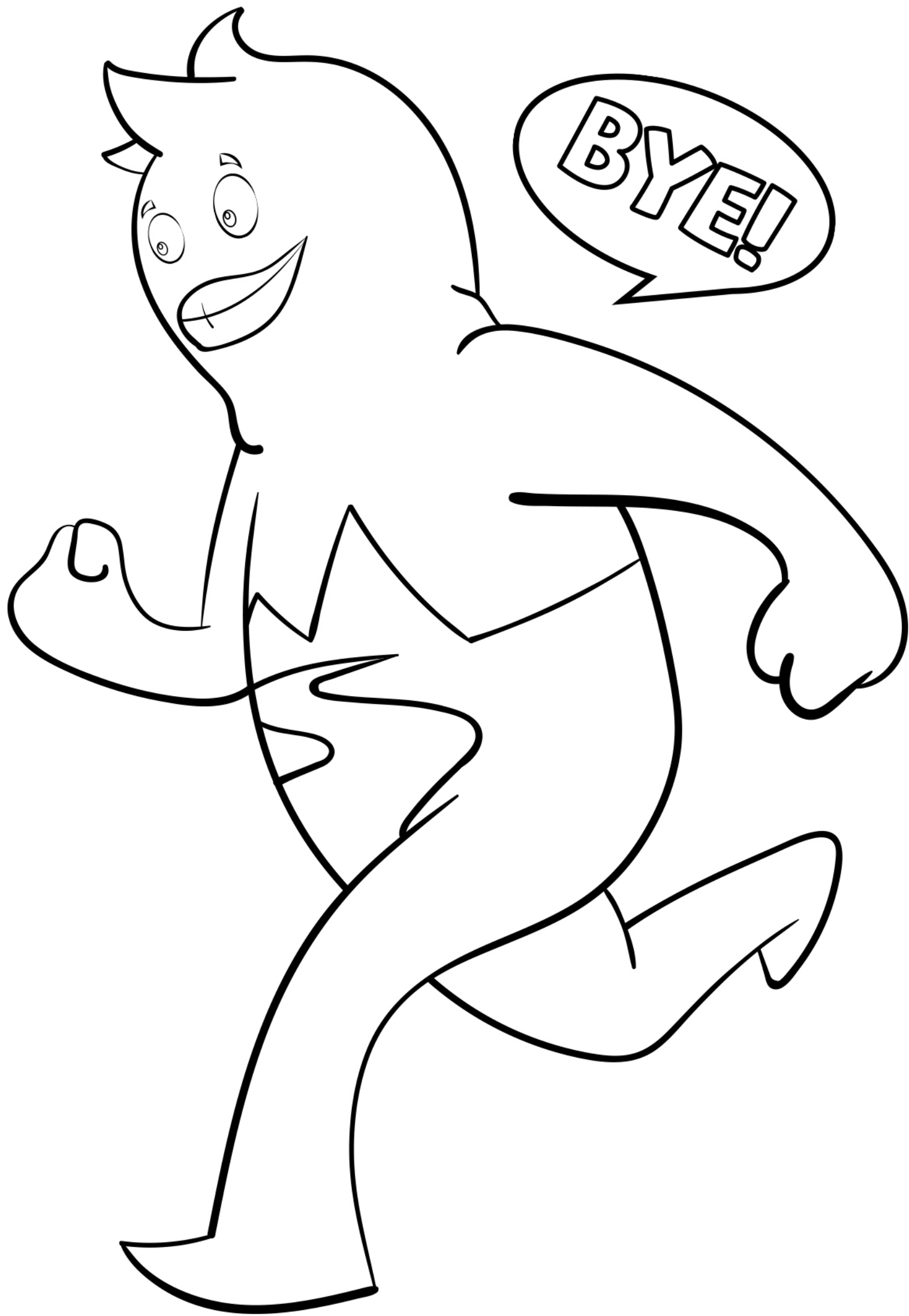
- Има, има разбира се! – отвърна с усмивка Мусаленко.

И така, петимата приятели радостни се отправиха най-накрая към дома на Мусаленко, за да отпразнуват щуро дългоочаквания рожден ден! Мър веднага подбра чудесна музика. Острозъб и Мъркон забъркаха набързо шарена торта, а крал Мусален разказа няколко от неговите невероятни истории, които всички обожаваха – все пак на един крал винаги се случват най-невероятните неща.

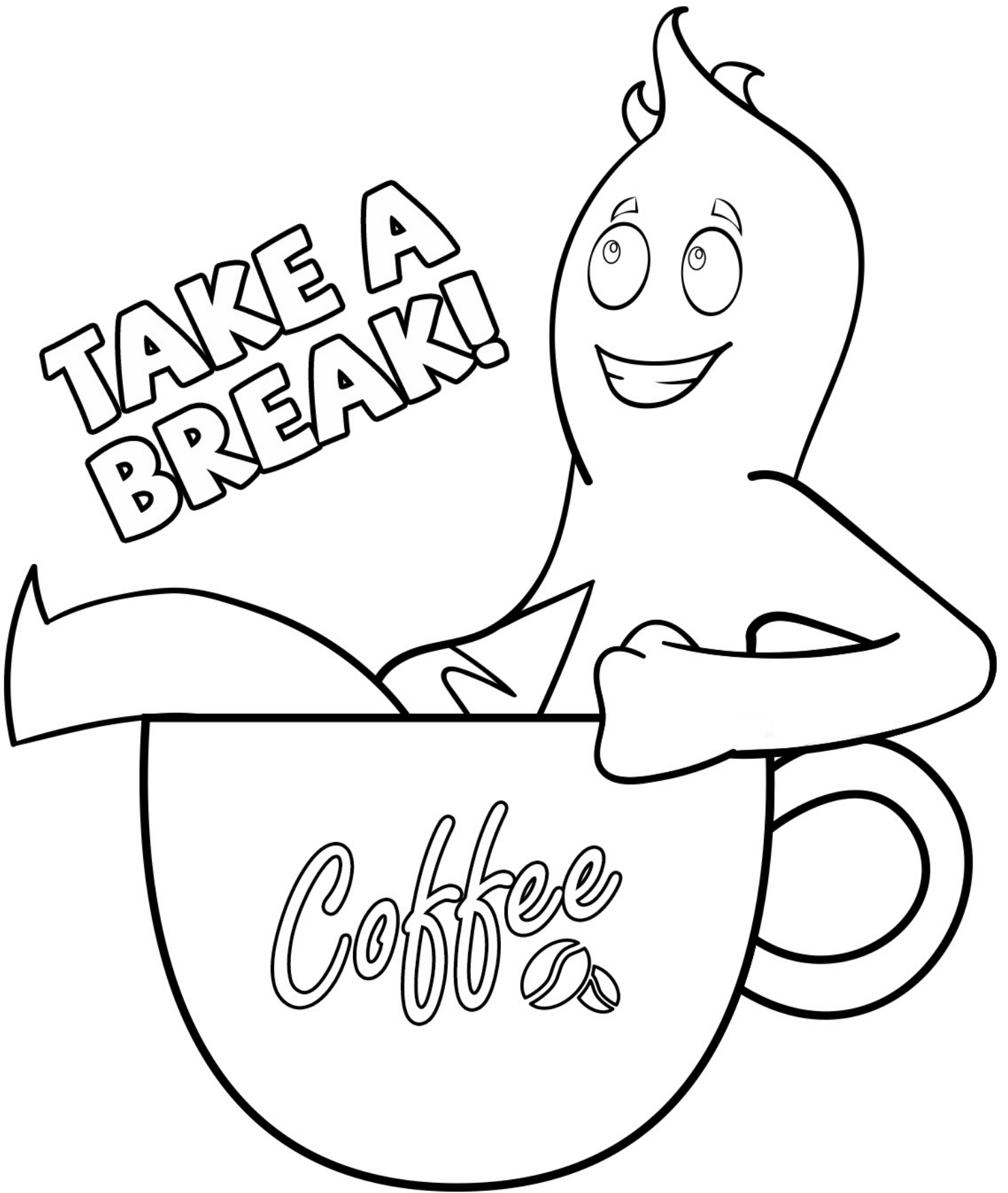
- Приятели, отивам до кухнята да донеса още лимонада – каза Мър и се запъти към ...банята. Разбира се, както обеща, Мусаленко веднага му показва правилната посока.

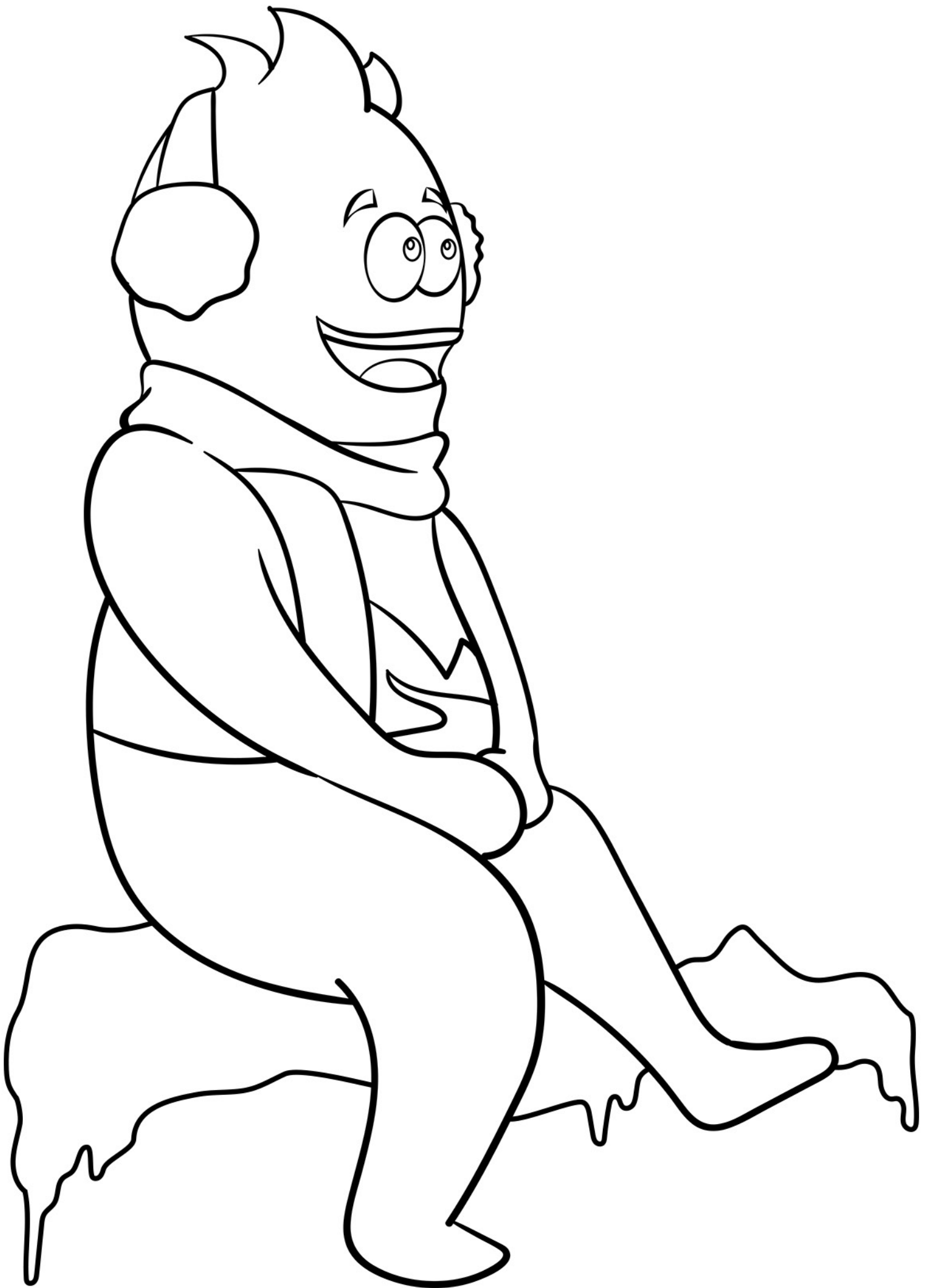

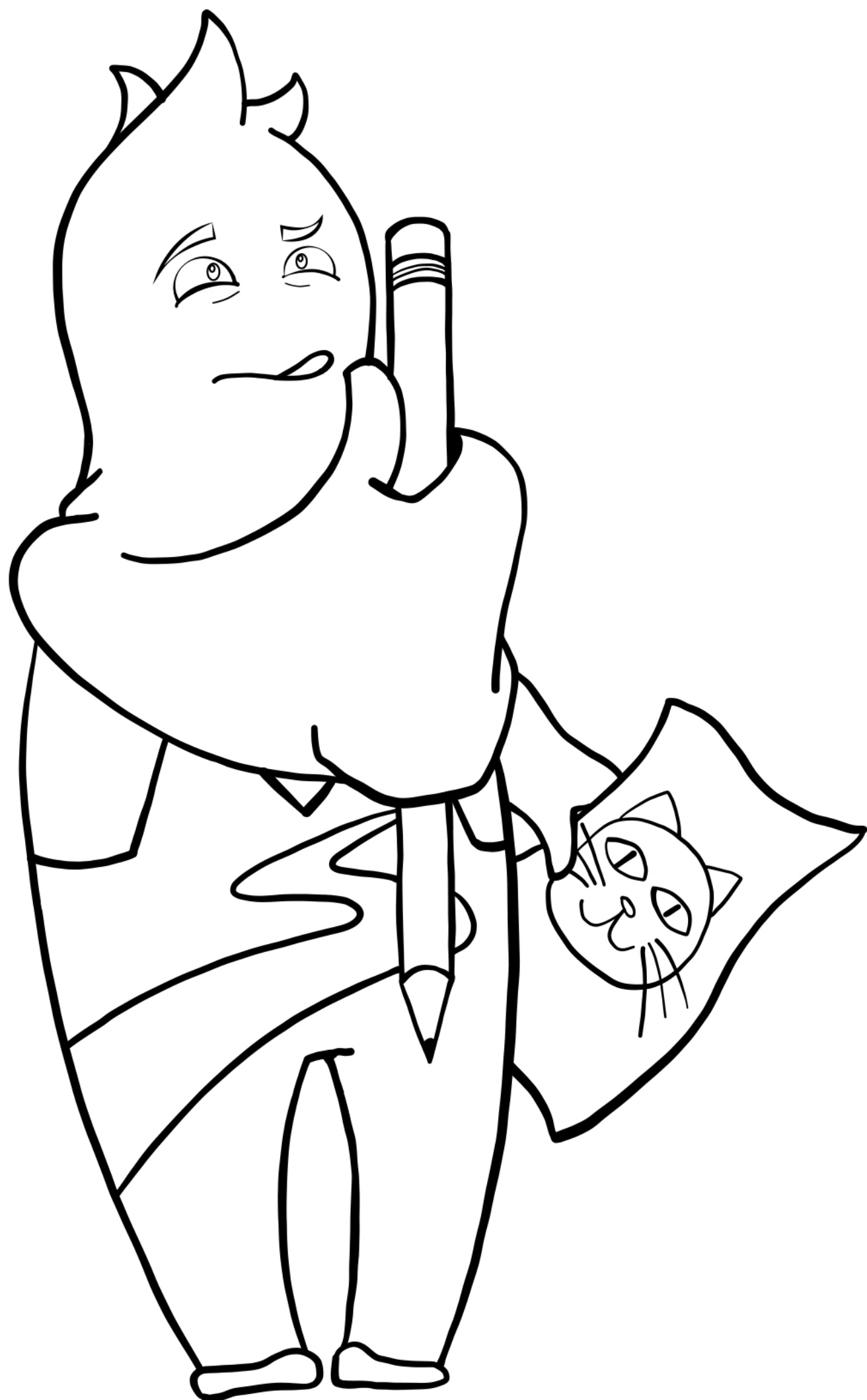

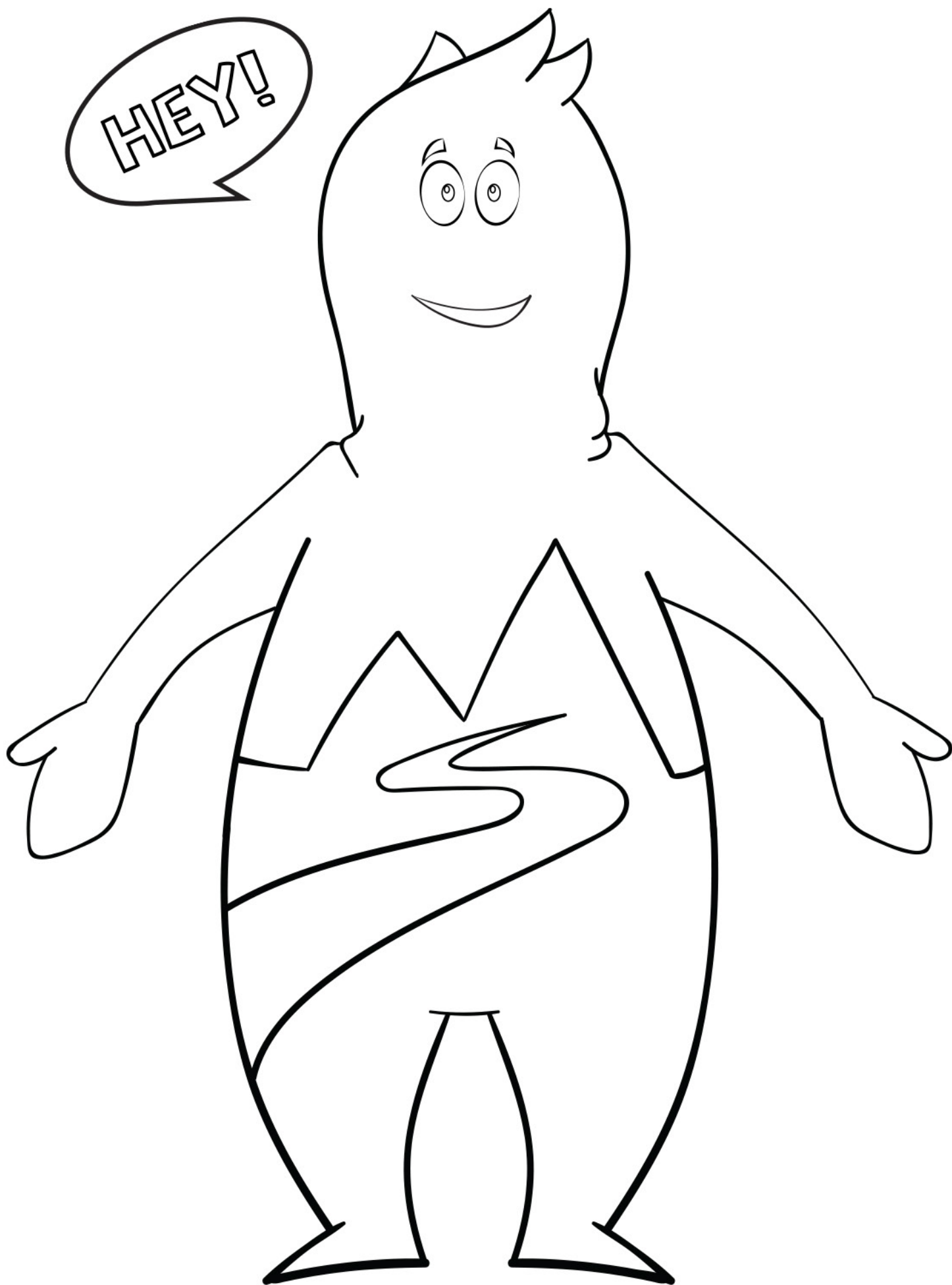

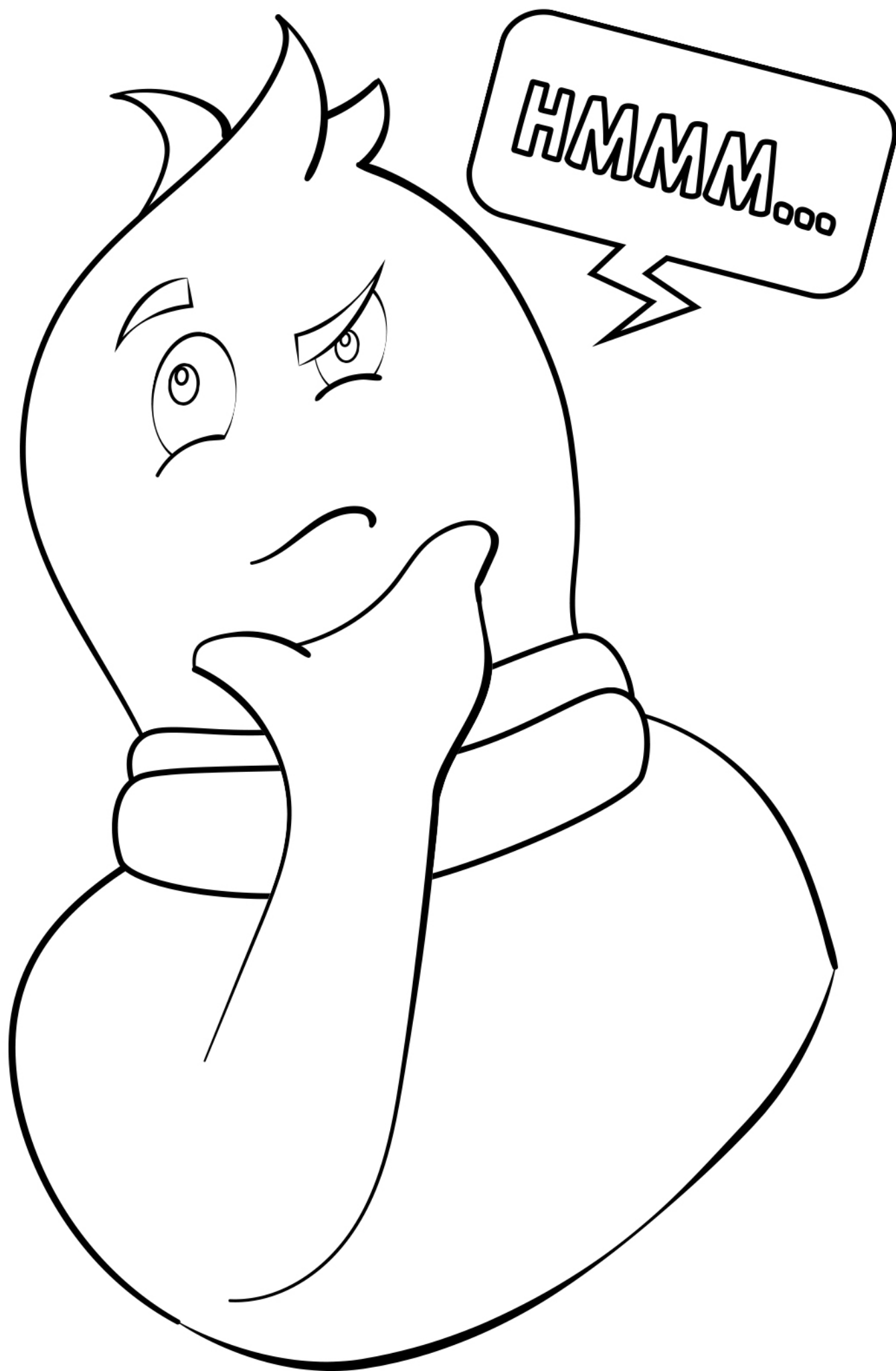

MusalaSoft

20 YEARS

HAPPY
BIRTHDAY!

**HURRY
UP!**

